

Libris.RO

Respect pentru autor și cărturi

Florin Gheorghită

MAGIA REALITĂȚILOR PARALELE

POLIROM

2018

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte</i>	9
Capitolul 1. Straniile inteligențe invizibile 17	
Pionieri români ai dezvăluirilor fotografice.....	17
Imagini din lumea sufletelor pământene	32
Descoperiri ale „văzătorilor” confirmate de tehnica modernă.....	42
Spune-mi ce culoare ai ca să-ți spun cine ești !	61
<i>Note</i>	65
Capitolul 2. O problemă științifică de mare importanță 69	
OZN: ficțiune sau „problemă majoră” a omenirii ?	69
Un OZN și mai multe „întâmplări”	73
Enigme tulburătoare și dezvăluiiri uimitoare	78
<i>Note</i>	91
Capitolul 3. Valul „cercetătorilor” veniți din spațiu 95	
Destrămarea unei dogme medievale	95
Călătoriile spațiale atemporale	109
Și sufletele ființelor inteligente din spațiu sunt de „rase” diferite !	117
<i>Note</i>	145
Capitolul 4. Instruire oferită din invizibil 149	
<i>Doctrina Secretă</i> a stimulat declanșarea instruirilor spirituale....	149
Comunicări din invizibil și apariții strălucitoare	159

Spicuri despre „transformări planetare”	176
<i>Note</i>	211
Respect pentru oamenii și cărți	
Capitolul 5. Magia realităților paralele	215
Atotputernica energie a gândirii.....	215
Lecții pentru o nouă revoluție	222
Creații artistice în invizibil	235
Îndemn galactic	239
<i>Note</i>	241

Capitolul 1

Straniile inteligențe invizibile

Fotografierea sferelor (nevăzute) de oricine are o cameră digitală marchează începutul unui alt pas cuantic în evoluția conștiinței umane ? Concluzia că ființele spirituale doresc să fie vizualizate prin fotografie este congruentă cu legile fizicii moderne. Noi știm acum că trăim într-un univers participativ.

Prof. dr. Klaus Heinemann (*The Orb Project*)

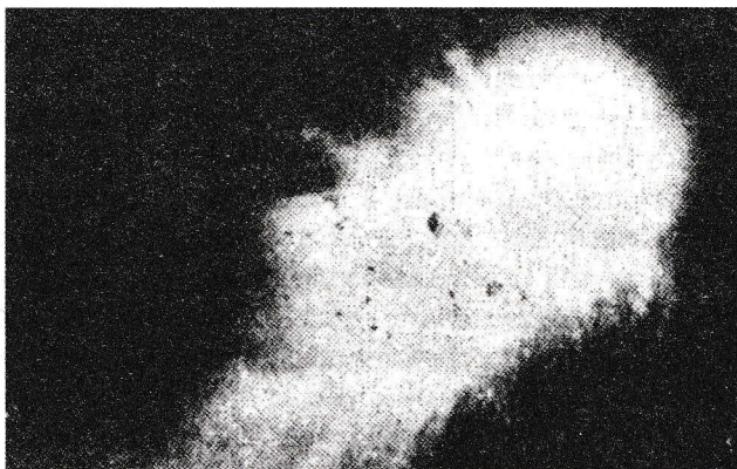
Pionieri români ai dezvăluirilor fotografice

Către sfârșitul secolului al XIX-lea – între 1893 și 1896 –, apreciatul om de cultură și academician Bogdan Petriceicu Hasdeu (erudit chiar și în inițierea și practicile spirituale) a fost prima persoană din țara noastră care a obținut fotografii ale unor „forme strălucitoare” invizibile. Folosind două aparate de fotografat (care la acea vreme erau încă foarte rare), în perioada respectivă a imaginat și realizat și unele experimente foarte interesante : încărcând fiecare aparat cu câte un clișeu, le aducea în camera în care dormea (în care nu puteau pătrunde lumini din exterior), le punea la o anumită distanță față de pat și le lăsa noaptea fie cu obturatoarele deschise, ca pentru fotografieri, fie unul cu obturatorul închis. Or, din când în când, clișeele înregistrau „prezențe radiante”, adesea chiar și atunci când un obturator era închis ! (Pe spatele fiecărei fotografii copiate a menționat modul de experimentare.) De fapt, în acei ani de început ai noii tehnici

fotografice ciudatele înregistrări erau un lucru extraordinar, căci astfel de poze „inexplicabile” erau încă foarte puține în întreaga lume. Dar faptul că nici un om de știință nu putea oferi explicații pe baza cercetărilor „oficiale” privind existența reală a unor „structuri din materii invizibile” capabile să emită totuși radiații intense a făcut ca încă de atunci – și apoi de-a lungul întregului secol XX – să se evite sistematic studiul științific, ba chiar să fie desconsiderate asemenea fotografii documentare. Probabil că din această cauză B.P. Hasdeu nu a publicat înregistrările respective, deși putea să o facă, cel puțin într-o ediție mai târzie a cunoștutei sale cărți inițiatice *Sic cogito*.

În sine, fenomenul fizic era însă deosebit de complex, riguroasele experimente făcute de eruditul academician – de-a lungul a zeci de nopți din cursul celor patru ani – fiind foarte sugestive: radiațiile invizibile ale acelor „forme” erau atât de intense, încât apăreau pe plăcile fotografice chiar și atunci când obturatorul metalic al unuia dintre cele două aparate de fotografiat era închis. Deci radiațiile emise de asemenea „forme strălucitoare” nu erau ecranate de obturatorul metalic la fel cum erau oprite razele luminii de la a pătrunde în aparatul fotografic ! De fapt, frecvența vibratorie care le era specifică era atât de ridicată, încât acestea traversau obturatoarele din metal ! În prezent, am putea presupune că ar fi din domeniul radiațiilor gamma sau poate dintr-un alt spectru, al unor energii încă necunoscute. Încercările profesorului de a suplimenta grosimea obstacolului material care să împiedice pătrunderea razelor „strălucitoare” până la plăcile fotografice au rămas mereu fără nici un efect: când, în plus, la aparatul cu obturator închis a acoperit și clișeele cu bucăți de carton mai gros, substanțele lor fotosensibile au înregistrat totuși la fel de clar prezențele nevăzute ale straniilor „forme strălucitoare” ! Pe parcursul acelor ani, academicianul a realizat treptat că „nevăzutii vizitatori nocturni”, care veneau din când în când *voiau efectiv* să fie fotografați ! Cum în perioada respectivă a invocat în numeroase rânduri sufletul mult iubitei sale fiice Iulia (decedată când era studentă) – cu care a comunicat în mod repetat și chiar a avut „convorbiri creative”, ea indicându-i efectiv planul arhitectural al „castelului” de la Câmpina (actualul muzeu local) –, a aflat de la ea și a fost întru totul convins de un fapt tulburător : „formele strălucitoare” erau sprite umane mai evolute care *voiau să-și demonstreze „material”*

coexistență invizibilă în mediul apropiat viețuirii întrupaților! Or, după cum a relatat specialistul în tehnică fotografică C. Săvulescu într-un articol publicat după aproape opt decenii, care a redus în atenția publică importanța acestor înregistrări documentare¹, B.P. Hasdeu ar fi obținut în locuința de la Câmpina 68 de fotografii nocturne întru totul impresionante; o bună parte dintre acestea s-ar afla în arhiva Academiei Române. Dl C. Săvulescu transmitându-mi cu dedicăție articolul său, redau din acesta una dintre imaginile obținute de eruditul pionier român al noului domeniu. (În cartea *Strania energie a gândirii* am prezentat și alte două fotografii documentare – figurile 57 și 58 – din grupul respectiv.)

Ilustrația 1. Academicianul B.P. Hasdeu, lăsând în cameră în unele nopți aparate fotografice cu diafragmele deschise, a obținut diferite poze ale unor suflete umane care „il vizitau” (foto : colecție C. Săvulescu)

În cea mai mare parte a veacului XX, dezvoltarea impetuoasă a științelor fundamentale a fost orientată spre cercetarea complexității materiilor grele și folosirea tehnologică a energiilor specifice acestora. Astfel, parcă printr-un consens al multor comunități științifice, s-a evitat mereu cercetarea în marile laboratoare din lume a imensei probleme a materiilor fine invizibile – care ar conduce implicit și la cercetarea unor foarte importante energii specifice², precum și a variațelor prezente ale unor structuri invizibile radiante ce produc fenomene apreciate mereu ca „stranii”. Totuși, în cea de-a două

jumătate a secolului XX, prin rapida înmulțire a aparatelor fotografice în întreaga lume, în diferite țări occidentale s-au produs tot mai multe înregistrări întâmplătoare ale unor asemenea „forme radiante invizibile”, iar astfel s-a creat și cerința publică a cercetării și explicării lor științifice. În acest context, comunitățile științifice au preferat să evite provocatorul domeniu al „fenomenelor din invizibil” într-o primă etapă prin lansarea unor succinte enunțări explicative, bazate pe anumite procese fizice puțin cunoscute de public; însă acele explicații aveau doar formal aspectul unor constatări științifice, întrucât fondul manifestărilor fizice surprinse fotografic era cu totul altul. În realitate, formulările respective aveau doar rolul de a limita interesul publicului neinformat, căci analize mai atente arătau că fenomenele sugerate de explicații erau evident în contradicție cu conținutul „fizic” al înregistrărilor surprinse total obiectiv de clișeele fotosensibile expuse de diferiți fotografi amatori din variate colțuri ale lumii. Afirmațiile cu „rol psihologic” ale unor „specialiști” care afirmau că „formele strălucitoare invizibile” ar fi fost *fulgere globulare* erau într-adevăr derutante pentru persoanele neinformate în ce privește fizica modernă; dar aceste fulgere nu se produc și iarna, nu intră în grupuri în clădiri și de fapt sunt vizibile; în plus, se descarcă imediat în apropierea elementelor metalice și a solului. O altă variantă „psihologică” sugera că asemenea *plasmoizi* ar fi produși de instalații de înaltă tensiune sau de înalte frecvențe (care, desigur, nu există în locuințe, în biserici sau în peșteri); dar, cu rol de explicație, s-a imaginat și un alt tip de plasmoizi: aceștia ar fi generați de frecările la viteze mari ale corpurilor avioanelor cu aerul din zonele calde (plasmoizi care în realitate nici nu ajung la nivelul solului, disipându-se rapid în aer). Desigur, înainte de orice, este întru totul evident că nici una dintre aceste formulări nu ar fi explicat suita impresionantă a fotografiilor obținute de eruditul profesor în locuința sa din Câmpina la sfârșitul secolului al XIX-lea!

Analizând temeiul fizic al acestui gen de explicații sugerate de unii fizicieni și comparându-l cu conținutul complex al diferitelor înregistrări fotografice documentare de acest fel obținute în mai multe țări, am constatat efectiv caracterul eronat al „cauzelor” propuse pentru asemenea fenomene. Astfel, s-a evidențiat un fapt regretabil: formulările difuzate în primele decenii ale celei de-a doua jumătăți

a veacului trecut aveau mai mult scopul de a „neutraliza” cerința publică de explicații realiste ale ciudatelor înregistrări fotografice și de a „ascunde” efectiv extraordinara importanță a acestora. Or, într-un astfel de context contradictoriu și subiectiv, pentru a face cunoscute primele clarificări scientizate realiste, am publicat în 1993 cartea *Straniile inteligențe invizibile* (mai recent, ediția a III-a a apărut la Editura Polirom în 2014). Analizele comparative făcute în urmă cu peste patru decenii mi-au oferit încă de la început o mare surpriză, conducând la o concluzie extrem de importantă bazată pe înregistrări documentare obținute în variate locuri din lume: „forme radiante nevăzute” aveau manifestări individuale și de grup care demonstrau direct că sunt *ființe inteligente* ale unor imense *lumi invizibile*! Ulterior, pe parcursul deceniilor înmulțindu-se vertiginos înregistrările documentare, tulburătoarea constatare s-a extins în mod impresionant: în cadrul acestor „lumi invizibile” există diferite categorii și niveluri evolutive, care „coexistă apropiat” cu întreaga omenire întrupată! Constatarea și totala convingere a academicianului B.P. Hasdeu, pe care o susținuse în urmă cu mai mult de un secol, și anume că acele „entități strălucitoare în invizibil” erau *spirite umane evolute*, era într-adevăr corectă în ce privește categoria de „ființe nevăzute” surprinse fotografic prin aparatele sale. Dar acest fapt a putut fi demonstrat în mod cu totul convingător abia în deceniiile recente, prin variatele înregistrări fotografice edificate obținute la noi în țară, precum și în alte țări de pe continente diferite.

Intr-adevăr, oricine ar avea la dispoziție mai multe asemenea fotografii tulburătoare – pentru a le analiza comparativ – sau ar viziona în cuprinsul cărții menționate mai sus principalele înregistrări documentare pe care le-am selectat ca probe ale afirmațiilor respective (figurile 9, 10, 11, 12, 27, 29) ar ajunge la aceeași concluzie. Este, desigur, cu totul impresionant „să admirăm”, de exemplu, cum pe cerul orașului canadian Montréal un grup de 23 de „forme strălucitoare” (care nu erau „obiecte” cu contururi tehnice) se aliniaseră ordonat – în vara anului 1973 – în mici grupuri de câte două și trei „entități” echidistante, demonstrând o acțiune intelligentă hotărâtă în comun! Or, acele „forme” erau efectiv „ființe inteligente”, căci manifestau și un proces vital: un laborator specializat din SUA a analizat tehnic documentul fotografic și a constatat că toate corporile

lor „pulsau” ritmic ! La fel de convingătoare sunt și două fotografii „stranii” pobținute din invizibil de un fotograf care poza un cartier nou din orașul francez Gennevilliers (imagini publicate în presa franceză) : primul clișeu a surprins un sir de 16 „mici forme” rotunde radiind nevăzute în roșu, care s-au ordonat echidistant în „mod intelligent”, special pentru a fi fotografiate. Dar cel de-al doilea clișeu, expus la mai puțin de un minut, a înregistrat o amplificare și mai spectaculoasă a demonstrației : sirul nevăzut al „globurilor roșii” era acum flancat pe ambele laturi de alte două siruri invizibile – formate fiecare din câte 14 „mici forme”, radiind însă în alb – care au apărut brusc și s-au ordonat de asemenea perfect la distanțe egale, pentru a-și demonstra la rândul lor inteligența individuală și de grup. Dar și la noi în țară a fost surprinsă fotografic cu ani în urmă o demonstrație categorică a inteligenței „ființelor globulare” care radiază strălucitor în invizibil. (Am reluat mai recent înregistrarea respectivă în figura 6 din cartea *Uimitoarele fenomene din invizibil și energiile benefice*, editată la Editura Polirom în 2015.) Într-adevăr, în zona pădurii Hoia, la vest de orașul Cluj-Napoca, în ianuarie 1976 a fost fotografiat un grup de 11 entități nevăzute care, radiind în alb-intens, s-au grăbit să se așeze echidistant în trei siruri verticale paralele ! Această ordonare aeriană intelligentă diferită, hotărâtă de asemenea în comun de acele ființe strălucitoare nepercepute vizual, este, evident, la fel de sugestivă ca exemplele menționate mai sus.

Aceste diferite manifestări ale inteligenței unor necunoscute „ființe” care „viețuiesc” în invizibil în variate zone ale Pământului *au vrut* mereu să ne demonstreze clar același fapt fundamental : realitatea existenței lor și a „conviețuirii” lor foarte apropiate cu omenirea intrupată ! Toate aceste înregistrări remarcabile luate în ansamblu, împreună cu alte înregistrări similare reunite în materialul documentar pe care l-am acumulat din deceniile anterioare, par a evidenția un fapt și mai important : folosirea generalizată „la un moment dat” de ființele invizibile inteligente a ocaziilor de a fi fotografiate pentru *difuzarea publică* a existenței și a straniilor lor manifestări pare că s-ar fi „hotărât” la un *nivel superior* al „lumii invizibile a sufletelor”. Dintr-odată, s-au înmulțit în lume, aparent sporadic, persoanele care obțineau fotografii din invizibil, fără să stie că aveau o asemenea capacitate ; acestea rămâneau într-adevăr uimite

de „ciudăteniile” nevăzute și neînțelese care „le stricau” pozele-amintire. Spre deosebire de veacurile anterioare, imensul salt în cunoașterea științifică produs în secolul XX, completat discret cu acest straniu material documentar fotografic în continuă creștere, ar demonstra un fapt deosebit: omenirea terestră a intrat într-o altă etapă a evoluției sale – aceea a revelării unor mari adevăruri care se află la însăși baza existenței ei, dar care „au fost mereu ascunse” ! Or, unul dintre aceste mari adevăruri, care de-acum înainte trebuie să devină cunoscut și înțeles la nivel spiritual superior în întreaga lume, este chiar această „coexistență primordială” a „omenirii întrupate” cu „omenirea lumii nevăzute a sufletelor”, precum și cu alte „lumi nevăzute” specifice planetei noastre !

Nu am mai inserat în lucrarea de față imaginile edificatoare menționate mai sus, fiind prezentate în volume anterioare. Pentru cititorii acestei cărți (care are o altă tematică) am redat totuși o fotografie foarte sugestivă care a surprins manifestarea intelligentă a unui alt grup de „ființe radiante nevăzute” : acestea au gândit și au hotărât telepatic în comun, foarte rapid, realizarea imediată a unei manifestări demonstrative și mai complexe !

Ilustrația 2. Pretutindeni, ființe globulare care au același nivel evolutiv (aceeași radiație) își demonstrează inteligența făcând „jocuri cu același program”, pentru a li se fotografia demonstrația (Italia, Podere Marciano,

10.06.1977 ; foto : grupul CUN din Prato)